

bl.a. fru Birthe Rønn Hornbech sagde omkring lovkvalitet. Jeg forstår udmærket godt fru Pia Kristensens utålmodighed. I sin tid for mange, mange år siden, hvis nu historieskrivningen skal være korrekt, tror jeg faktisk, at jeg som folketingsmedlem var den første, der forsøgte – godt nok noget ubehjælpeligt, jeg er jo ikke jurist – at lave et forslag, der handlede om forbud mod omskæring af piger i udlandet. Det havde også medlemmer fra Dansk Folkepartis tilslutning, men der var ikke opbakning til det.

Sagen er den i dag, at nu har regeringen undersøgt bl.a. hele spørgsmålet omkring dobbelt strafbarhed ganske grundigt i Jurisdiktionsudvalget, og vi mener ikke, vi gør noget forkert ved at fremsætte det her lovforslag. Tværtimod mener vi, at vi er på sikker grund. Derfor bliver det fremsat.

Men jeg må så også sige til fru Pia Kristensen, at de betragtninger, der er omkring lovkvalitet, bliver man altså nødt til at tage alvorligt. Fru Pia Kristensen redegjorde jo også selv for, at Dansk Folkeparti havde indset, at på nogle punkter var deres lovforslag måske lidt mangelfuldt. Og det, der er grunden til, at man sender tingene i høring, er, at man får et overblik over, om der er noget, man har glemt, eller om der er noget, som måske kan bidrage til at gøre lovforslaget endnu bedre, inden det bliver fremsat i Folketingssalen.

Jeg må blankt erkende i dag, at jeg da går og har mine overvejelser over, hvorfor lovkvalitetskravet kun skal gælde for regeringens lovforslag. Hvorfor skal det ikke også gælde for forslag fra oppositionen, hvis det ikke er et beslutningsforslag, der pålægger regeringen noget, men er et forslag, der har direkte virkning?

Vi oplever indimellem, at man i Folketinget lige pludselig har flertal enten for lovforslag eller for kæmpestore principielle ændringer af et lovforslag, der har været i høring, uden at de mennesker, der er ude i samfundet, har haft muligheden for at blive hørt.

Kl. 18.00

Jeg synes, vi står over for et problem, hvis vi mener lovkvalitet alvorligt. Men jeg vil overlade det til Folketingets almindelige debat, at vi tager stilling til, hvorvidt kravene skal skærpes i forhold til de love, der bliver vedtaget. For om det kommer fra regeringens pen eller et oppositionspartis pen, er jo sådan set lige meget. Et lovforslag, der er vedtaget, gælder uanset hvad.

Jeg takker fru Anne Bastrup mange gange for tilkendegivelsen om en hurtig udvalgsbehandling, men igen vil jeg sige, at jeg alene kan

hjælpe til med en ordentlig lovproces ved at besvare spørgsmålene så hurtigt som muligt, og det gør vi naturligvis. Vi vil gerne medvirke til, at lovforslaget træder i kraft hurtigst muligt.

Til hr. Martin Lidegaard vil jeg sige: Vi deler faktisk Det Radikale Venstres opfattelse af, at man som udgangspunkt skal være varsom med at fravige princippet om dobbelt strafbarhed. Der er jo en grund til, at det har været et princip, som vi har været utrolig glade for i dansk ret. Men man må også sige, at vi her er i en situation – og det vil man nok se flere eksempler på – hvor man må sige, at kravet om dobbelt strafbarhed indimellem må vige af hensyn til andre ting. Her anførte hr. Martin Lidegaard bl.a. kvinde- og menneskesyn som nogle af de begrundelser, der er for, at vi fraviger det.

Regeringen er i Jurisdiktionsudvalget også i gang med at skulle se på seksuel udnyttelse af børn, altså mindreårige i Asien, der bliver udnyttet seksuelt, hvor man har andre regler for den slags ting. Og det er måske et andet område, hvor jeg tror, vi vil være villige til at fravige princippet om dobbelt strafbarhed – for slet ikke at åbne hele EU-diskussionen om den europæiske arrestordre, der dog vedrører ganske velkendte kriminalitetsforhold.

Til hr. Søren Søndergaard, der stillede spørgsmål til projekter, må jeg sige, at jeg tror, at det hører under Udenrigsministeriets område. Det er i hvert fald ikke noget, jeg kan svare på på regeringens vegne i dag. Men jeg skal medvirke til, at vi i hvert fald får givet en pejling på, at der nok kommer et spørgsmål om det, så vi også får det afklaret hurtigst muligt.

Med hensyn til FN's konvention om barnets rettigheder og dens anvendelse i alle lande er jeg fuldstændig enig med hr. Søren Søndergaard. Vi skal prøve at presse på, så der er så få lande som overhovedet muligt, der laver undtagelsesbestemmelser, for så vidt angår de her meget vigtige artikler i konventionen.

Endelig vil jeg over for hr. Søren Søndergaard igen understrege, at der er mindretalsudtalelser, og at der er mange, der har været inde i diskussionen om, hvad der er behov for lovgivningsmæssigt eller ikke behov for, og det medvirker vi selvfølgelig også gerne til under udvalgsbehandlingen. Men jeg har også lyttet mig til, at mange i dag har sagt, at man ønsker en hurtig lovbehandling. Det medvirker vi til. Men naturligvis synes jeg, at de spørgsmål, der skal stilles, skal stilles, og at vi skal sørge for, at der kommer en ordentlig besvarelse af dem.